

Физичка култура означава дио културних вриједности које су засноване на моторним, дјелатностима кретања, које служе усавршавању и потврђивању личности. Појам физичке културе се своди на субкултуру, односно на културу једне друштвене групе.

Она располаже специфичном дјелотворношћу, која се огледа у психофизичком растерећењу човјека након одабраних и обављених моторичких активности. Ријеч *physis* је у античко доба првобитно означавала природу а касније се тај појам употребљавао за означавање људског тијела. Упркос свом средишњем мјесту у модерном друштву, спорт не представља све потребе и потенцијале у физичкој култури људи.

Због тога му не треба давати предност над другим подручјима физичке културе као што су здраво васпитање и образовање или рекреација јер се на овим подручјима остварује здравствена превентива и еколошка равнотежа између биолошке, друштвене егзистенције човјека и његове околине.

Требало би се залагати за афирмисање физичке културе као начина живота. Покрет физичке културе морају потпомагати држава и оне друштвене институције које нису непосредно повезане са спортом, али се зато плански баве развојем привреде, друштвене хигијене, културе и образовања у појединим земљама.

Исходиште физичке културе је обликовање духа и тијела. Физичка култура је активност пријатног и динамичног карактера.

1. Физичка култура и спорт се врло често изједначавају и користе као синоними, иако у истраживањима наилазимо на запажања о постојању противријечности физичке културе и спорта.

2. У неким истраживањима спорт се сматра подсистемом физичке културе.

3. Новија истраживања развијају концепт физичке културе као поткултуре за коју је карактеристичан посебан систем вриједности норми и образаца понашања које они који се занимају за физичку културу, усвајају, његују, наглашавају и подстичу њихов развитак. Физичка култура се не сматра изолованом од универзалне културе.

4. Физичка култура постаје својеврсни начин живота савременог човјека, незаобилазни елемент свакодневног живота.

5. Сматра се да спорт представља основни вид савремене физичке културе коју карактерише богатство свестрано образованих вјежби са великом снагом моторне представе које преко такмичења постају визуелне. Многе домене физичке културе савремени спорт је просто прогутао. Зато је изједначавање спорта и физичке културе неодрживо.

Функција масовне физичке културе састоји се у очувању физичког развоја, здравља и добре кондиције. Функцију физичког развоја спорт може испуњавати у својим педагошким и рекреативним облицима. Као елемент културе спорт се захваљујући средствима масмедија, свима наметнуо, у том смислу је превладао класне оgrade и баријере међу нацијама брже него други елементи масовне културе.

ФИЗИЧКО ВАСПИТАЊЕ И СПОРТ

Физичко васпитање је усмјерено на здравље младих људи, на развој физичких снага човјека без запостављања духа и извјесних интелектуалних квалитета. То је процес примјене физичког вјежбања и методичких поступака васпитача у циљу формирања, одржавања и побољшавања моторичких способности, психичких особина и социјалне адаптације личности.

У истраживањима се пореди спорт и физичко образовање. Уочавају се следеће разлике:

1. спорт подразумјева такмичење, физичко образовање то чини само индиректно,

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com